

SYNODUS EPISCOPORUM

วาติกัน, 28 สิงหาคม 2021

นักบุญออกัสติน

Prot. N. 210207

บรรดาพี่น้องชายหญิงที่รักผู้ถูกเรียกสู่ชีวิตอารามนักพรตและชีวิตเพ่งพิศภาวนา

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสของเรา ในคำสอนของพระองค์ท่าน พระองค์มักจะตรัสย้ำเตือนบ่อยครั้งแก่พระศาสนจักรทั้งมวลในความจำเป็นที่พวกเราต้อง “ก้าวไปด้วยกัน” (ร่วมกับความมุ่งมั่น) การเริ่มต้นกระบวนการสมัชชาที่การมีส่วนร่วมใน “ทุกระดับชีวิตของพระศาสนจักร” (เอกสารกระบวนการสมัชชา ข้อที่ 3) สมเด็จพระสันตะปาปาทรงยืนยันว่า “กระบวนการสมัชชาเป็นหนทางแห่งการก้าวเดินไปด้วยกันเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์และคาดหวังจากพระศาสนจักรในสหัสวรรษที่สาม” (*คำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส พิธีรำลึกครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนาสมัชชาพระสังฆราช, 17 ตุลาคม 2015*) เห็นอย่างเป็นรูปธรรมจากการก้าวเดินในครั้งนี่ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่คือกระบวนการสมัชชาที่เปิดให้พระศาสนจักรท้องถิ่นได้เริ่มต้นกระบวนการในเดือนตุลาคม 2021 และสรุปสำเร็จเสร็จสิ้นในพิธีสมัชชาของบรรดาพระสังฆราชที่กรุงโรม ในเดือนตุลาคม 2023 (เทียบเอกสารกระบวนการสมัชชา)

การเริ่มต้นของขั้นตอนอันแน่วแน่สำหรับพระศาสนจักรในช่วงเวลาของเรานี้ ข้าพเจ้าหันมาหาท่าน บรรดาพี่น้องชายหญิงที่รัก ด้วยกระแสเรียกอันล้ำค่าของท่านที่จะเสริมคุณค่าแก่ชุมชนแห่งพระศาสนจักรทั้งครบ เพราะท่านเป็นผู้รับผิดชอบดูแลและเป็นประจักษ์พยานถึงความเป็นจริงขั้นพื้นฐานสำหรับกระบวนการสมัชชาที่สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเชื่อเชิญให้เราตระหนักถึง ข้าพเจ้าเชื่อว่ามีคำ 3 คำที่เป็นศูนย์กลางของชีวิตนักพรตและชีวิตเพ่งพิศภาวนา ซึ่งท่านได้ปกป้องคุ้มครองในชีวิตของพระศาสนจักรในการร่วมแบ่งปันของท่านกับบรรดาพี่น้องชายหญิง คำเหล่านั้นได้แก่ การรับฟัง การกลับใจ การเป็นหนึ่งเดียวกัน

เหนือสิ่งอื่นใด “การรับฟัง” จากคำปราศรัยที่กล่าวในข้างต้น สมเด็จพระสันตะปาปาทรงยืนยันว่า “พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันคือพระศาสนจักรที่รับฟัง ซึ่งตระหนักว่าการรับฟัง ‘เป็นมากกว่าเพียงการได้ยินได้ฟัง’” ประสบการณ์ของการรับฟังเป็นศูนย์กลางของชีวิตนักพรตและชีวิตเพ่งพิศภาวนาอยู่เสมอ มากเสียจนกฎธรรมวินัยส่วนใหญ่ของอารามนักพรตจากธรรมเนียมที่แตกต่างกันนั้นมักจะเป็นการรวบรวมข้อความที่กล่าวในพระคัมภีร์และพระวรสาร โดยยืนยันว่าชีวิตนักพรตและชีวิตเพ่งพิศภาวนาเป็น “การรับสภาพมนุษย์” ของพระวจนารถ์ของพระเจ้าที่ได้รับฟัง ได้รำพึงไตร่ตรองถึง และได้เขาลงลึกไปในจิตใจ ในเรื่องนี้เราไม่สามารถหลงลืมที่จะอ้างถึงจุดเริ่มต้นของกฎของนักบุญเบเนดิกต์ผู้เป็นบิดาแห่งนักพรตตะวันตกว่า “จงฟังอย่างตั้งใจ ลูกเอ๋ย” (กฎของนักบุญเบเนดิกต์, บทนำ, ข้อที่ 1) คำเชื่อเชิญให้รับฟังนี้ซึมซาบลงในทั้งชีวิตของท่านทั้งหลาย ตั้งแต่การรับฟังของท่านต่อพระวาจาของพระเจ้า

ในพระคัมภีร์ ไปจนถึงการรับฟังเพื่อนพี่น้องชายหญิงในหมู่คณะของท่านและตลอดจนบรรดาชายหญิงอื่นๆ ในช่วงเวลาของเรา การรับฟังที่เป็นมากกว่าการได้ยินได้ฟังทางกายภาพเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ ชีวิตของท่านคือโรงยิมแห่งการฝึกฝนที่จะต้องตั้งใจฟังพระคัมภีร์ “เหมือนทารกดูนมจากอกของมารดา” (เอเฟรมชาวซีเรีย) เรียนรู้จักตนเองอย่างลึกซึ้งในการฟังตนเอง รับฟังผู้อื่นและพระเจ้า ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งพบได้ทั่วไปในหมู่คณะของชีวิตนักพรตและชีวิตเพ่งพิศภาวนา คือสิ่งเดียวกันกับประสบการณ์ของการต้อนรับและการรับฟัง และเป็นสิ่งที่มาจากการอ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอของพวกท่าน ในการภาวนาแบบ *lectio divina* และในแนวทางภาวนาฝ่ายจิตแบบอื่นๆ ต่อพระวาจาของพระเจ้า

ถึงอารามนักพรต

คำที่สองนั้นบ่งบอกถึงลักษณะชีวิตของท่าน และเป็นคำที่ข้าพเจ้าขอเน้นก็คือ “การกลับใจ” อีกครั้งในคำปราศรัยอันเดิม สมเด็จพระสันตะปาปาได้ทรงยืนยันอีกครั้งว่า “การก้าวเดินไปด้วยกัน – ทั้งฆราวาส ผู้อภิบาล และพระสังฆราชแห่งโรม – นี้เป็นความคิดแบบง่ายๆ เมื่อพูดเพียงแค่ว่า ทว่านั่นไม่ใช่ง่ายเมื่อนำลงสู่ภาคปฏิบัติ” การเดินทางของการก้าวเดินไปที่แท้จริงไม่สามารถละเลยความตั้งใจของเราที่จะต้องกลับใจโดยการรับฟังพระวาจาของพระเจ้าและโดยพระจิตเจ้าที่ทรงประทับอยู่ในชีวิตของเรา ชีวิตนักพรตและชีวิตเพ่งพิศภาวนาช่วยเตือนพระศาสนจักรว่าการเชื่อเชิญให้มีการกลับใจเป็นดั่งหัวใจสำคัญของการประกาศเทศนาของพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงดำเนินผ่านตามหมู่บ้านที่กาลิลีโดยตรัสว่า “จงกลับใจเถิด เพราะอาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว” (มัทธิว 4:17) ศีลล้างบาป เป็นกระแสเรียกพื้นฐานสำหรับสานุศิษย์ทุกคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการกลับใจครั้งแรกที่ทรงกระทำโดยพระจิตเจ้าในหัวใจของพวกเรา ในขณะที่เดียวกันชีวิตคริสตชนทั้งชีวิตก็ต้องเปิดกว้างต่อการเดินทางแห่งการกลับใจไปสู่พระเจ้าและพระวาจาของพระองค์ แม้แต่จากมุมมองเพียงด้านเดียวของมนุษย์ เราว่าการรับฟังที่แท้จริงยังต้องการการกลับใจซึ่งกันและกัน โดยที่เชิญชวนให้เราทิ้งหลักประกันความปลอดภัยของเราเองไว้เบื้องหลัง เพื่อที่เราจะได้เข้าสู่ความยากลำบากแต่เป็นพื้นที่อันขาดไปเสียไม่ได้ของการเสวนาพูดคุยกัน จากประสบการณ์ในชีวิตหมู่คณะของท่าน ซึ่งการร่วมก้าวเดินไปด้วยกันจะต้องเป็นองค์ประกอบพื้นฐานอย่างแน่นอน ท่านทราบว่าทั้ง “ความงดงาม” ของการร่วมเดินไปด้วยกันตลอดจนความยากลำบากที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และบาดแผลที่อาจเกิดขึ้นได้ ด้วยเหตุผลนี้และรวมทั้งสำหรับกระบวนการสมัชชาที่สมเด็จพระสันตะปาปาของเราได้ทรงแนะนำแก่พระศาสนจักรสากล ท่านเป็น “ผู้มีประสบการณ์” ของความสง่างามแห่งการกลับใจนี้ ทั้งในแง่บวกและในความยากลำบาก ความยากลำบากที่ไม่ควรท้อแท้สิ้นหวัง แต่ควรดำเนินชีวิตด้วยจิตวิญญาณแห่งความเชื่อและความหวังอันแท้จริง

คำที่สาม ซึ่งท่านเป็นผู้รับผิดชอบดูแลสำหรับทุกคนนั่นก็คือ “การเป็นหนึ่งเดียวกัน” สมเด็จพระสันตะปาปา ทรงยืนยันในมิติด้านนี้ แม้ในการอ้างถึงการรับใช้ของพระองค์เองในฐานะพระสังฆราชแห่งโรม พระองค์ทรงยืนยันว่า “ความจริงที่ว่า สมัชชาจะปฏิบัติภารกิจในลักษณะ “cum Petro et sub Petro” กล่าวคือพร้อมกับเปโตรและภายใต้เปโตร แท้จริงแล้วไม่เพียงแต่จะต้องพร้อมกับเปโตรเท่านั้น แต่จะต้องภายใต้เปโตรด้วย นี่ไม่ใช่เป็นการจำกัดเสรีภาพ แต่เป็นหลักประกันถึงความเป็นเอกภาพ” (คำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส พิธีรำลึกครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนาสมัชชาพระสังฆราช, 17 ตุลาคม 2015) ชีวิตของท่านก็ยังเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งนี้คือเป้าหมายของการรับฟังและการกลับใจคือการเป็นหนึ่งเดียวกัน ในหมู่คณะของท่าน ท่านทราบดีว่าการเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นบรรทัดฐานขั้นสุดท้ายสำหรับพิจารณาไตร่ตรอง ซึ่งการเดินทางร่วมไปด้วยกันนั้นได้รับการยืนยันรับรองแล้ว เรานึกถึงเรื่องราวของศิษย์สองคนเดินทางไปเอมมาอุส เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาร่วมระหว่างทาง เรื่องความผิดหวังและการกลับมาของพวกเขา (เทียบ ลก 24:13-35) เรื่องราวของท่านนักบุญลูกาจบลงด้วยการ “ได้รับการรับรองจากพระศาสนจักร” ซึ่งชี้ให้เห็นถึงประเด็นของเรื่องราว “เขาทั้งสองคนจึงรีบออกเดินทางกลับไปกรุงเยรูซาเล็มในเวลานั้น พบบรรดาอัครสาวกสิบเอ็ดคนกำลังชุมนุมกันอยู่กับศิษย์อื่นๆ เขาเหล่านี้บอกว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้วจริงๆ และทรงสำแดงพระองค์แก่ซีโมน’ (ลูกา 24:33-34) การเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักรเป็นตราประทับที่แท้จริงของการพิจารณาไตร่ตรอง เป็นการยืนยันถึงการเดินทางร่วมไปด้วยกัน ท่านกับ

ชีวิตหมู่คณะที่ร่วมกันของท่านเป็นพยานยืนยันความจริงของการประกาศยืนยันรับรองนี้ที่เราได้รับผลจากเรื่องราวของ เอมมาอูส อันที่จริงแล้วในชีวิตหมู่คณะในชีวิตนักบวช ท่านสัมผัสได้ถึงความเป็นหนึ่งเดียวกัน (ซึ่งไม่เหมือนกับความเป็นแบบเดียวกัน) เป็นเกณฑ์การรับรองยืนยันอย่างมีประสิทธิภาพของการร่วมเดินทางที่แท้จริงในความเชื่อ

แต่เหตุผลที่กระตุ้นให้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านในเวลาี่ซึ่งใกล้เคียงกับการเปิดกระบวนการ สมัชชาในเดือน ตุลาคม ได้สัมผัสกับอีกคำหนึ่งที่เป็นความรู้สึกอันลึกซึ้งที่สุดในกระแสเรียกของท่านคือ “การภาวนา” คำๆ นี้มีความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับคำ 3 คำที่เราเพิ่งพิจารณากันไป สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสมีจะตรัสย้ำว่า “โปรดภาวนา เพื่อพ่อ” ในวันนี้ข้าพเจ้าในฐานะผู้แปลความหมายที่สมเด็จพระสันตะปาปาต้องการมอบให้กับหนทางแห่งสมัชชา ขอให้พวกท่านได้ “ภาวนาเพื่อสมัชชา” เหนือสิ่งอื่นใดหากหนทางแห่งสมัชชาไม่ใช่การเดินทางของพระศาสนจักร ในความรักที่มีต่อพระบิดาเจ้าผ่านทางพระคริสตเจ้าในองค์พระจิตเจ้าแล้ว หนทางนั้นย่อมไม่เกิดผลตามที่คาดหวังไว้อย่างแน่นอน การภาวนาเป็นการพบปะกันอย่างมีชีวิตชีวาแห่งความรักในพระตรีเอกภาพ ในความเป็นเอกภาพ อันหลากหลายรูปแบบที่ กระตุ้นให้เราเป็นประจักษ์พยานที่มีชีวิตถึงความรักนี้ กล่าวถึงประกาศพระวรสาร ในสมณสาส์นเตือนใจ ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร (*Evangelii gaudium*) สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงแนะนำให้เรา “ภาวนาด้วยความไวใจ ซึ่งหากปราศจากการภาวนาแล้ว กิจการทุกอย่างก็เสี่ยงที่จะไร้ประโยชน์ และที่สุดก็จะกลายเป็นการประกาศที่ปราศจากจิตวิญญาณ” (ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร, ข้อที่ 259) มีศาสนกิจแห่งการสรรเสริญและการภาวนาซึ่งท่านเป็นเครื่องหมายที่มีชีวิตในพระศาสนจักร ผู้เขียนเพลงสดุดีบทที่ 134 เชิญชวนชาวเลวีและบรรดาสมณะของพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า “ทั้งกลางวันและกลางคืน” ยกมือขึ้นในการอธิษฐานภาวนาอย่างไม่หยุดหย่อน มีบุคคลซึ่งได้รับเลือกสรรจากหมู่ประชาชนให้มีหน้าที่ดูแลศาสนกิจแห่งการภาวนาและสรรเสริญทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างไม่เคยขาดหายในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า สมณะและชาวเลวีไม่ได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทนบรรดาผู้คนในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า แต่เป็นเครื่องหมายที่มีชีวิตของการสรรเสริญอย่างต่อเนื่องโดยเพิ่มขึ้นอย่างไม่สิ้นสุดจากประชากรผู้สัตย์ซื่อขึ้นไปถึงองค์พระผู้สูงสุด แม้ว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ที่พระวิหารก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “ท่านจะเป็นอาณาจักรสมณะ เป็นชนชาติศักดิ์สิทธิ์สำหรับเรา” (อพย 19:6) ดังนั้น ประชาชนทั้งปวงจึงมีหน้าที่ในการเป็น “คนกลาง” กับพระเจ้า ท่ามกลางมวลมนุษยชาติและในการสรรเสริญพระองค์ อย่างไรก็ตามภายในประชาชนเหล่านั้นมีบางคนที่มีหน้าที่แสดงออกและแสดงให้เห็นมิติด้านนี้ของชนชาวอิสราเอลทั้งหมด และเป็นพันธกิจหน้าที่ของพวกเขาในท่ามกลาง ประชาชาติทั้งหลาย จากข้อความดังกล่าวนี้ เราสามารถเข้าใจถึงคุณค่าที่แท้จริงของศาสนกิจแห่งการภาวนาและการสรรเสริญ ซึ่งท่านเป็นผู้รับผิดชอบดูแลตามกระแสเรียกของท่าน ท่านมีหน้าที่ภายในหมู่คณะในการปฏิบัติศาสนกิจแห่งการภาวนา การอ้อนวอนขอ และการถวายพระพร ในขั้นตอนของกระบวนการสมัชชาข้าพเจ้าไม่ขอให้ท่านภาวนาแทนบรรดาพี่น้องชายหญิงท่านอื่น แต่เพื่อให้ทุกคนสนใจในมิติทางฝ่ายจิตของการเดินทางที่เรากำลังดำเนินการอยู่ เพื่อให้ทราบบริการไตร่ตรองแยกแยะการกระทำของพระเจ้าในชีวิตของพระศาสนจักรสากล และของพระศาสนจักรท้องถิ่นในแต่ละแห่ง ท่านเป็นผู้แทนในการภาวนาสำหรับทุกคน เช่นเดียวกับชาวเลวีและสมณะในบทเพลงสดุดี “ผู้ปฏิบัติศาสนกิจ” ผู้ซึ่งภาวนาผ่านทาง การสรรเสริญและการวอนขอ คอยเตือนทุกคนว่า

หากปราศจากการเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าแล้ว ก็จะไม่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันในท่ามกลางพวกเรา

พี่น้องชายหญิงที่รัก ข้าพเจ้าต้องการหันมาหาท่านในช่วงเวลานี้ ซึ่งเรากำลังเตรียมดำเนินการตามกระบวนการสมัชชา เพื่อขอให้ท่านเป็นผู้รับผิดชอบดูแลของ “ปอดแห่งการภาวนา” (ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร, ข้อที่ 262) สำหรับทุกคน การมีส่วนร่วมของท่านในขั้นตอนต่างๆ ของการเดินทางร่วมไปด้วยกันของเราจะไม่ขาดตกแถมม่อื่นๆ อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามกระแสน้ำของของท่านได้ช่วยเรา แม้จะเป็นเพียงการปรากฏตัวของท่าน ได้ทำให้เป็นพระศาสนจักรซึ่งรับฟังพระวาจาสามารถเปิดโอกาสให้พระจิตเจ้าเปลี่ยนแปลงหัวใจของพระศาสนจักร ให้มีความพากเพียรใน “ชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง [...] และอธิษฐานภาวนา” (กิจการ 2:42)

พระคาร์ดินัลมาริโอ เกรซ

เลขาธิการสมัชชาพระสังฆราช

คุณพ่อภฤศ ทิพย์ทอง, C.Ss.R. แปล